

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

חה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

ויפעל כל אשר ירצה וכל דבר לא יחד מומנו בהיותו עושה
כל לו הדברים בסדרן ולא יאמר דבר ועתה בהיותך רואה
עומק הדברים יארו עיניך :

ניקוד הח

ויימלל גבורותיו ותהילותיו
בהיותו עולה בקו המישור
להראות גבורתו ויפיו לכל היוצרות האחרים המתפשטים
מומו והוא מאור גבור ומוח מאור אין תכלית לכל גבורותיו
וכאשר מתפשטים מן השורש הנעלם מתחדדים לקראתו כל
בעלי המושלה הנדולה ובעלי האור המאירים מקנה הארץ
ועד קנה הארץ ובה המאור לפי רוב גבורתו הנדולה טעו
בו כמה חכמים מזוכמים בהיותם רואים תוקף מושלתו
שממנו מתפשט מאור אחר הוא המכה הגלגל בגבורתו
והוא המרעיש לכל הנבאז וכל הקיילים רעש אמוץ כי מן זה
המאור המרעיש לכל הגלגלים מתפשט מאור אחר שהו' ליון
והוא נקרא תלי המנוייר כדמיון קאש בזכבו ונאזו בגלגלים
ומקיפי הוא המשקף וכוכבי לכת בגבורתו וכראוי המקמים
את המאור הזה שתולדותיו וכלו כמנאז לו אמרו וכך הלא
הוא אהבו ואמכו עבדיו היוצר וברא הכל ולפי שלא דקדקו
היוטב מטאו שאם היו מדקדקים היו מונחים האמת וכאשר
בכנסו לפרדס ר"ע וכן זומא ולישע בן אבויה וכן עזאי
התסלו לדקדק מלינועלה ולמטה במאורו וראו מאורה מתגב
ומוטרו השורש הניסו העכף השנו למאור הזה ר"ע
אומר כתיב וקדשתם את שבת המימים שבה וגו' והשמוטות
לא היו לא תשע וארבעים א"כ מלינועלה לו השמוטות אדון
השמוטות ומי שאינו רואה זה אינו רואה שזה השמיני הוא
תיקון אדוניו (כ"א וזה שאני רואה אדון השמיני שהוא
תקותנו ואדונינו) התחילו להעמיק עד איזה מקום
ימושלתו מנע ראה שהיה עולה בקו המישור הנעל ממוקוד
השכל והקמיה והיה מנענע כעננע אמוץ בא עד מקום
המנפה וירד דרך המורד בית השורשים א"ר עקיבא ואני
אמרתי לריק יעתי חשבתי מתנבה רעה ללבי ראה מקום
השורש שמש כשרשו השרשי הגדולים בן זומא בראותו מעל
המאור הגדול הזה ופג לבו והאמין לגמרי כי לא השני
השורש הנאם (כ"א ויפג לבו ולא היה מאמין) והיה עומד
בין שני השערים ומשתטה ולישע בן אבויה התאמן לגמרי
כי לא השיג השורש הנאם ודע מפני שהאמין שעה אחת כעכשו
עובש אמוץ בהיותו עולה המאור הזה בקו המישור והשתפפכה
הגלגלים מתגלגלי (כ"א מתחדדים) והשרשי בעלי הכולת
כאזוי כשרשם כדי שלא ימוטו כל ימי עולם ובהיות השרשי

כאזוי כשרששם הם מורכבים ואומרים השירה ועולים
בעליו למאור השירה (כ"א השירה) וקול הרכה עול למעלה
ובהיות המאור עולה ומתאמן בגבורתו הנדולה מתחלק
לשני כדי להכין ולדעת שאם היה א' שאז היה ספק במציאות
ומשנתחלק יוטא משט הספק וכאשר הודא ובהיותו כחלק
חלק העליון מכהיב המאורו והגלגלים והכוכבים והמלאכי
וחלק השני מכהיב את העולם התיכון ועולם השכל
וגבורותיו והתמונות ודני הם ועל סדר הנאם הזה אמר
המשורר הגדול מה רבו מעשיך יי וגו' והמכה את העליונים
והמונחים והמביא הוא המאור העליון ומשני החלקי הנפס
דרך בית השורשים נקרא שמו אלהים אלקי ישראל מקוד
(כ"א מקום) מהאור הנעלם והחלק השני המכה את
העולם התיכון והשכל לגבורותיו נקרא שמו אלקי ישראל
לקי ישראל שני מאורות מכהיב את השם הנכבד והנורא
לפעול פעולותיו בהכונה ואלו שני המאורות כדורו וכוכבי
לכת להכהב העול ויצ מזלות וכל כתי התקופו המכהיב
את העולם והוא הניקוד ש"א באות ראשונה מן ניקוד השם
הגדול והנורא ולמה נקרא שמו ש"א מפני שכאשר יוצא
מוקמוגו אמרו המלאכים לו ללו כבר יצא המאור הנאמר ונא
להשפיע לכל הכחות כי מדי נאמו משפיע לעולם והו' נאמר
ההשפעה וכמוצא בזה הניכור מיימיה ומשיולה כדורו ההשפעה
מתאיימות הנמר השכייה משנת על ישראל הברית התיכון
ושני הניקודים שנמנאו באות ש"א הם רימו ושני קונות של
יו' ד כנגד קוץ העליון והתחתון וזה מקבל מן העליון וזה
מן התחתון ושני הם המאורו חוקים וטובים שכבר הזכרתי
מעלותם כמה היא גדול והיא תנופה קטנה ואמרו על סוד
הניקוד הזה הנעלם שכל המעייק להבין בו יבין הסוד כמו
שנדקך להיות יודע למי הוא עובד וכבר אמרתי שכל איש
מבני ישראל שאינו יודע למי הוא עובד הרי הוא בכלל קטני
אמנה ומי שאינו יודע למי הוא עובד ופאח בשגנה כמו כן
הק"ב לא יודק שאינו מכיר (כ"א יודע) לגבי האדם הלא
האדם הוא אינו יודע למי עובד גם הק"ב אינו משגיח בו
כפרט אלא בכלל כמו שנושה לשאר פריצי ישראל וכל איש
הבדוק ופודק יודע למי עובד אין חכמה נעלמו מומנו ויגור
אומר ויקס לו אם לחיים אם למות ויותר מתגבר מילאכי
השית שהם לא ירדו לבסוף והוא ירד ואלו שני המאורות
שקמות מעלותם מראים השנפה בתחתונים כי כמו שהוא
משנים בעליונים מפני ניקוד העליון כן הוא משנים
בתחתונים מפני ניקוד התחתון וכמו שניקוד התחתון
זופה לעליון כן התחתונים זופים לעליונים וכמו שהק"ב
ברא

ברא וסידר
המרכבה ש
קצף חרון
המרחק ללא
נרצה לעקב
לאזו שגרים
והקמיה ש
קדרתי כנג
גבר יאל
מלאכי מש
מפרנסים ל
שאפי שתמו
השורש והכ
מאור שכי
השמיעות ה
ומיזנו זה
שמתגבר ב
מאורות מ
התרששים
כאמר וקדש
וגו' על בור
הזה אני ה
לכא והוא ה
בתריהו
רביבין ויו
בהון לפוס
דמותהברי
כ"א דמותק
הוא אתרט
יובלא לישן
ועל יובל יש
דכל אילכא
אתרא מיי
אתרא דיתפ
גבורתיה ל
תשכ' רוא ד
לעילא מן
דגבורתא כ
דהוא מארי
ובלקין לע

ברא וסידר ד' מיני משמית כן סידר לנגד ד' מלאכי' שומכי
המרכבה שמשכו ברמזים ואלו הם שמות ד' מלאכי המשמית
קצף חרון אף וסיימה וארבעתם ככללים בתורה והקצף
נהדרין לשון שני המלאכים מר"ע ה' הביא אותם בתפתי' הארץ
ורנה לעקור לאף ולסיימו אמר הק"ו למה אתה רוג' לעקור
לאלו שגריכים הם לעולם אמר משה כי יגורתי מפני האף
והסיימה פן ישיטו לישראל א"ל והלא ד' מלאכים של רמזים
סדרתי כנגד ואלה שמותם אור' יאל רפ' אל מוכ' אל
גבר' יאל' והנה לך ששני האוזרות האלו מהם מיתפסטי'
מלאכי משמית ומלאכי רמזים להבין שכל הנבואות הם
מפרנסים לטובים ולרעים לפי גודל ממשלתם וכבר אמרתי
שאפי' שתמא' לשון השמות במקום אחר הם העגפים והיו
השורש והם בקראו שמות בשם רבם ע"כ זכרתי למעלה
מאור שני מניקוד ה' מן האור אשר הוא מתגלה על
השמיים ארון הקדושות והמנוחות אשר פירשתי למועלה
ומימנו זה השם העומ' לכם עמים ליוכך ולרקיע לפני המלך
שמתגבר בגבורה על וכה ממנו והוא מאור שמימי מיתפסטי'
מאורות מכוירים בגבורות כפלאות בעלי שכל וסכמה הם כת
התרששים בעלי הקדושה שומרי משמר' היוכל הגדול שעליו
כאמר וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראת דרו' בארץ
וג' על סוד היוכל ועל סוד כיקו' של שם הגדול הגבו' והכור'
הזה אי' הקב"ה אתה מד' אית לעול' מן כתי' דמלכ' דמיתמו'
לכא והוא אתה דאית כג' ד' ביה מ"ט כהורכא אחרין בלקין
בתייהון דכבא להון וכלהו מ"ט כהוריי' איכון כהורין
רברין ויוון לכל עלמ' לעילא ולתתאי וכל איכון כהורין אית
בהון לפסום גבורתיהון גבורת' ורמזו מן אילין כג' דין מלאכי'
דמיתגברי' אורמיו דבני נשא ומלאכי' דכמו סנין (כ"א דמיטבין
כ"א דמיתקבין) אורמיו דבני נשא ויון אתה דאיכון כפקין
הוא אתה טב דלית ביה ערבובי' ומיתקרי' ויכלא ולמה אתקרי'
יובלא לישן טב ועל יובל ישלם שרשו ועל חא דיוכלא כתיב
ועל יובל ישלם שרשו דין הוא מארי' שמיא וארעא וכל עכסי'
דכל אילכא וכל שרשיהון אשכמו שרשא באתרא דדין והדין
אתרא מיי ויכל למללא שופריה וטיבוחיה וגבורתיה והוא
אתרא דיתמוי כהוריא לכל ובתרוה' לא סנין כהורא ולא
גבורתיה לפסום ועירות סכמתא ובדין אתרא עמיקא למדא
תשכ' רוא דפורקות' דבני ישראל דכל כהורי' דסלקין מיתתא'
לעילא מן מלכותא ועד כתר' דמלכא אית בהון כהורין
דגבורתא בלקין עד אתר תימנא' דלעילא מן שבע שמיטת'
דהוא מארי' עלמא ולעילא כפורים אחרים וכל איכון כהורין
ובלקין לעילא מההוא מעיינא דאמרנא ומין כג' און והא

אוקמינא לעילא והשתא דנהורא תמינא די אה"ה (כ"א
אה"ה) שמייה דהוא מארי' עלמא דישלם ואו יסקון בני
ישראל לגבורתיהון כמה דהו מלקדמין ודא איהו דאין בלעם
כד חא אורכא דגלותא עד דיסקין כל כהורי' לאתר תמינא'
דאה"ה שמייה אי' אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מועקב וגו' דאתרי' באתר דהק"ו לדרומ' דתמן כהור'
תמינא ישתכח תרעא חדא דלית כהורי' מן רברביא דיכול
לאכנסא תמן בתרעא דכא מן קדם דכא אמרו סכימי' דהיא
אטומא ולית דכא קושטא אלהין מן קדם ועירות סכמתא
אשתכח אטומא ועל תרעא דכא כתיב זה השער ליי' דדיקים
יבואו בו והוא שמייה רבא ויקרא והדר' אל' שמייה כמה
דתשכח באתוותא דפסקוא דכא ועל דין כהורא פתח סכס
וגליל פתחי לי אמותי רעיית' תמתי שראש' כמלא טל וגומר
קב' ה' כסגיאנות רמימותיה לישראל גלה להון אתר גמנוהי
דתמן סכמתא וסכלתנו אשתכח בקושטא דק"ו כה' כל לילא
ולילא כד מלאכי' אמרין שירתא קדמויה בפלגותא דליילא
ומתגברין שרפים כורא כגושבת' ומכימי' ישראל לתת' אמרין
תושבתא באורייתא דמלכא דסתגמיהון מניעין עד אתר
תרעא דמלכותא דאתקרי' ככסיא דישראל ואתקרי' ברמיזה
טל כמא דכתיב אהיה כטל לישראל כד הק"ו שמי' פתגמי
דכימי' דישראל ויתשבטון כדן מתגבר כדמותא וברמזין
וגפיק מן קדמויה ויונא ומודון ויווא דכא ושכינתיה
ומפלגות ויווא כפוק קלא דאמר פתחו לי אמותי רעיית'
יוכתי וגו' כדן הוא אכתר' אל' כמלא טל באילין תושבתא
דכימי' דישראל בהדין שעתא תרעא קדם מלכא אשתכח
וגשמתהון דדיקי' יא איתין קדם מלכא לקבל מיכיה סכמתא
כמא דכתיב זה השער ליי' דדיקי' יבואו בו הנה לך מה שאמר
החכם ברמו על סוד היוכל ועל סוד הניקוד מן אות השכ"י
מן השם מן הניקוד השמימי שהוא פתח ושמו והדר' יאל
שורש תולדותיו האומרים למעלה וזה השם יונא מן הפסוק
שאמרתי למעלה מן האותיות שנקוד עליהם והנה כמה
סודות גלית לך בזה הניקוד מן אות השכ"י שאמרתי טעמו
ושרשו מן הפסוק שינא משם שמו ובוה תוכל להשיג ולהבין
גבורת' להך ועוס גבורותיו ונפלאותיו וית' ממה שהשיגו
הקדמוני' כסכמתם הגדול' כי זה אמת דורות ראשוני' לעול'
סכמתם שהם סכימי' מסוכמים דורות אמצעיים אינם כל כך
אחרונים סכימים מן הראשונים והו לפי שבע ולפי יגירות
העולם כמו שהגלגל חזור והראשונים שעולים מלאים
והאמצעיים שופכים והאחרונים שואבי' וגבולים (כ"א ועולים)
כדי שיטכנו גם הנה ומה הרקיע שמונא לפני המלך
המתגלה

ה ועולים
למעלה
מתפלק
בתיארות
מחלק
המלאכי'
השכל
האור
העליוני
היפס
ש מקור
היג' את
אל' יה
הכורא
כוכבי
כהגים
ד השם
ר יונא
חד וכל
ה' כהור'
השגת'
התיכון
גות של
יוון וזה
זכרתי
גל סוד
ד כמו
גל איש
קטי
מו כן
אלא
ח בו
איש
יגור
מלאכי
ורות
שהוא
סתון
ק"ו

היות גוף על הכל והמסבב הכל וחומר על הכל מתפשט מיונו
 מאור אחד מלא גדולה אין בו רמזים מתגבר להנשיך אליו
 מקורו ולהכניחו ברשותו ברוב גבורתו ולא עלה במחשבתו
 לבחור רצונו וכשראה שמחשבתו לא נתקיימה להבי' ברשותו
 את מקורו נררו בנרור (כ"א בנרור הסיים) וזהו דגש שזריך
 להכניח (כ"א להיות) באות ה' אות שנייה מן השם ומי יוכל
 לדבר גבורת הכיקוד הזה ואין שכל יכול להשיג (כ"א להשיג)
 תעבומו ומחמתו והוא המוסך העמוד להבדיל בין קודש ובין
 קודש הקדשים והוא המוסך העמוד לאות ברית קודש בין
 ישראל ובין האומות שהאומות שפעם וגבורתם עולה ביעור
 הקדש דרך הערבה ומעלת ישראל עולה בקו הקדושה
 והמישור הוא שם יהוה שורש האמונה ומקור הכמה (כ"א
 ההכמה) והמנוחה והוא מקור (כ"א מקום) ששרשו בו
 השרשים המעלה פרי למאכל ולרפואה וגם להמית ולהקמית
 מן זה השם עולים כל אלו השרשים אשר אני רומז לך עכשיו
 ואם אתה רוצה להביא במחמת תענין וועט והיה מפרש
 הדיעות עד שתגיע אל האמת ובכן תוכל להגיע כאשר
 אמרתי אליך הוא מקום הגבורות החזקות והקדושות כאשר
 אמרתי • מאור ה' שהוא כיקוד אמת ג' מן אות הגבורה
 שהיא אות ו' והיא אות הגבורה והמושלם ומרוב גבורתה
 מנדלת בין הקדש ובין קדש הקדשים שהוא המיאות ואמר
 כך על האות הזאת שהיא אות השם יהוה ועל כיקוד העלין
 שזשעת היורה כאשר עלה במחשבה לפני הקדוש ברוך הוא
 לברוא העולם מרוב גבורות המחשבה העמוקה כראו בזה
 המוסך שם ה' ומאורות המאירים בכל הימים ומאור זה אין
 דומה לזה וגלגל חמה כשרש בכל המאורות וששעת היורה
 כתפשט זה המאור להתפשט מן המזרח למערב מן הקצה אל
 הקצה ובבא המזרח כאקוים בשני הפנות הללו מרכיבים לפני
 הקדוש ברוך הוא ואלו המאורות שכתששו בזה המאור כולם
 בעלי שכל וכולם מודים להק"ה לאלה לעליהם ומייחדי שמו
 ואומרים יי' אלהינו יי' אחד • והנה לך שזה המאור הגדול
 והנורא מי יוכל לדבר גאותו וגאונו וכבודו והודו ועונם
 ומשלתו וכונעם הליכותיו והיה מעיין באלו הכפלאו ותראה
 כמה • מאור א' מתפשט ממוקום שורש הנאה יפה פרי
 תואר מן שם יהוה ועולה דרך המישור באמצע הדרך ולא
 הטה ימין ושמאל ובהיותו עולה בקו המישור כתגבר מאור
 יואור לאין תכלית ומרוב גאותו וזכותו והדדול בתערב
 עיניו עד של גבורה אלא כולו רמזים מרוב הזכות וההדר
 ובהיותו עולה מרוב הזכות נקלק המאור לג' חלקים והם ג'
 עמודים הסומכים ג' עולמות בתכונותיהם והמשפיעי שפע

טוב ומפרנסים לכל דבר ודבר כפי השגתו והם עמודי בעלי
 שכל ומכמה אכל אינם מנוזרים ולכבוד ה' העמודי החשובים
 הטובים האלו ברא הק"ה ג' עמודים הם ג' השרים שסימו' זה
 שני' ואלו ה' השרים כנגד ה' מיקודים האלו המאור העולה
 מעלה ושכיו דרומה אל מוקום המיאות ומוקום היורה וגזרת
 הכשמות הטמורות ונקרא שם המוקום הזה יו"ה (כ"א י"ה)
 והוא הזיווג העלין ששם מודווג המלך והמלכה ומבצתים
 יוצאים כמה מיני מאורות וכמה מינונים של חמדה אין דמיון
 למידתם ולתפארתם ואמרנו כך שמה המוקום העלין כגור'
 כשמותו של אברהם וכשמותו של מרע"ה ומרכבו שני הכשמות
 האלו במוקום אחר ואמרנו עוד שהמלאך שמועאל ממונו קבלו
 אברהם וישה כאשר ירדו לכוף הכמה כמה דכתיב וישה
 בגש אל הערפל אשר שם האלהים זה שמועאל המלאך וכאשר
 זה המאור שמועאל נאלמו אלו הכשמות הוא חומר קלילה ממונו
 מתפשטים כל המדרגות של הכמה ושיר ורבה ותוד' וכראו
 כל הגלגלי' כיון קערה אחת קטנה בתשבון ידוע שזאך
 במואד מואד במואור התשבון והכיקוד השני מן ה' הוא ברוך
 התיכון המחבר את המאורות אחת א אחת כדי שיהיו כל
 המושלות א' ומפני רוב זכותו שנתגבר מאור לאין תכלית ואין
 חקר כדומה לו לגבורה והוא מוקום הפחד שזאשר כל השרים
 בעלי הכנפים ובעלי היכולת מניעים במחשבתם לזה המוקום
 עמודי' מפחדים ומאיים פחד ורעדה ואימה גדולה דומי' הם
 שהעולם העלין יתפחד כמו שהיה מוקדם והואיל והמאור
 הזה הוא מחבר כל המאורות א' עם א' כפחד ואיני על כן כל
 הכבראים וכל בעלי הזיווגו והגבורות כבראו בנות השמח
 כיון שראה בכיקוד ה' ונקרא שם המוקום הזה • זהו •
 (כ"א זהו ול' כ"ו י"ה) כי הם שמות ה' כהרות המתפשטים
 מן הכהר הנקרא הה' והוא פרת והבן במוקומות אחרות
 ואף כיר"ת שלהם יי' • וזאת המדה וה' (כ"א ונקרא שם
 המוקום הזה זהו • ו' • ושם המוקום הראשון יו"ה שני המאורות
 גדולי' ואדירי' ועל כן תמו' באמת שהואיל והמאור הוא מוסך
 המאורו' א' עם א' כפה ואיני' ע"כ כל הכבראי' ובעלי' המושלת
 והגבורות כבראו במדת הפחד ועל כן המה יוכירים אד'
 עליהם שאלמלא לא היו המלאכי' ובעלי' המושלת כבראי' ביד
 הפחד לא היו יוכירים אדון עליהם מרוב גאות' ותפארת
 עכ"ז שבראו ביד הפחד שזלאכי' הגדולי' יאלו מהד' וככ"ז
 בעיקר ואמרנו במחשבת' הלא אכחנו מי אדון עלינו ואלו ה'
 ע"זא ועז"אל ועו' ברוב גאות' אמרו שאין שום מושל עלינו
 ובעקרו מיד מן העליוני' וירדו לארץ ויאלחו תאותם בתאו'
 ועולם ואשרי' לו כפרו בעיקר שרו של מזדים ושל היס וקבו'
 כל

כל מקומו
 והורידו
 להלפת
 מהם ואח
 ותפארת
 מושל על
 ירכתי ב'
 והורד ג'
 מושלות
 ביותה
 מעיין ות
 מן הגדול
 שהיו בהם
 התפארת
 אדון על
 אה"ס ה'
 היא הבר
 מיני ככל
 ה' כיקוד
 הגבורה
 אחר הח
 על משכבו
 גבורת
 גבורתיה
 ונפקין ו
 ולכלהו
 ובארת ד'
 מוקדם ג'
 כיון דכס'
 ויודאיכין
 שביעאה
 זכלבנותיה
 גילאה ו
 ולתתא'
 לעילא כ
 פלגותיה
 וכבורא ד'
 שמה ליה
 בין וכאיי
 שבת קוד'

גמודי בעלי
די השבטים
ש שיינו' ו
אחר העולה
יראה וגרת
(כ"א י"ה)
ה ויובכתי
ה אין דמיון
עלין כגור'
שני השמות
ל מוכן קבלו
דכתיב ויטה
מלך וכאשר
תליה זמנו
ותוד וכראו
ידוע שארך
ה' הוא ברוך
בדי שיהיו כל
אין תכלי' ואין
ור כל השפי'
ס לזה המקו
ולה דומי' ה
הואיל והוא
אין על כן כל
במדת השפ
זהו -
היות שפטי
קומות אחרת
כ"א וכקרא ש
שני הוא ור
אחר הוא ומ
פעלי היות
מכירים אר
ל כבדתי' במו
ות' ותפארתי
לאו מהד' וכ
עלינו ולא ה
ס מושל עלינו
תאות בתאו
ושל היס וקב
כל

ברית מנוחה

יה

כל ומכונתם להלחם עם הק' בה מה עשו ירדו ויממשלתם
זהו ירדו לשאול תחתיות ואמרו עוד שכל הכחות שינאו עמו
להלחם עם הק' בה לא נשאר לא א' זהו שרו של מנרים שנשאר
מהם ואחרי לו כפרו בעיקר שרו של כשדי מרוב גאותו והודו
ותפארתו שנאמר אעלה על בזמתי עם אדמה לעלין כי אין
מושל עלינו יצאת בת קול ואומרה אך אל שאול תרד אל
ירכתי בור שרו של חיר' רנה להיות אלה ונתגב' ברוב חכמתו
והורד ג' כ' לשאול תחתית ולעתיד לבא כמה מלאכים ירדו
מועלותם ומכני זה הענין וכינו ש' אמרתי שאע' פי שנכראו
במדת הפחד כפרו בעיקר לעשות עמון אלה ועתה היה
מעין ותראה בי המלאכי' א' אשר אתה רואה שירדו במלכו'
מן הגדולים שבוצא מרום היו ויין האדירי' ומכני רוב גאות'
שהיו בהם ירדו ואם הנכבדים בין מן העליונים בין מן
התחתונים אלו לא היו נבראים במדת הדין לא היו מכירים
אדון עליהם והיה העולם כבתחילה ומדת הפחד בקרא
לה' י' הוא מדת הדין הקט' וזאת המדה ע' כ' מהם אחרים'
היא הבריה התיכון כמו שאמרתי ובה יוצאים ומתפשטו כל
מיני כפלות שהק' בה עושה עם בראיו והכיבוד הנ' מן לו
הנ' כ' יקודים הוא מקום השלום לולי זה המקום היתה מדת
הגבורה מתגברת והיה העולם כהפך ועל זו המדה הנדול'
אמר הקב"ה בעו' לעומקו פתח ר' ש' ודרש יבא שלום יבוא
על משכבותם הולך ככסה איתו קונו בני עלמא בני גשא
גבורתא דמארי עלמי' דלית ליה כופה רבא ויקירא בכניאות
גבורתיה כד ברא עלמא עילאה סדיר דכל כהוריא דסלקין
ונפקין וגדין מן קדוניהי יבא להון תמוזא עד אחר מד
ולכולהון יביע תמוזא להון לגבורתא ויתגבר כל מה דייכול
ובאחר גבורתא מתגבר תמן יבב שלמא ורמיון כל דכא
מקודם גבורתא דההוא דיבא קשיא וכל כהוריא רברבין
כיון דנפקין מן קדם מלכא סלקין לעילא מדאיבון סלקין
ומדאיבון נפתין ושלומא דהוא כהוריא (כ"א דהיה כהוריא)
שביעאה דכפיק מן קדם מלכא פלגותיה סליק לעילא
ופלגותיה סליק לתתא בל דכא ליעבד שלמה לכהוריא
עילאה ולכהוריא תתאה (כ"א לכהורא עלמא לעילאי
ולתתאי) והדין כהורא דשלמא שמייה מן פלגותא דסליק
לעילא נפקין שמייה (כ"א כשמותהון) דנדיקייא ויין
פלגותיה דכחית לתתא נפקין כפשיא דרשיעייא דישאל
וכהורא דכא הוא שכמה (כ"א שבתא) קודשא דכא די שלמה
שמייה ליה אדדין (כ"א אמרין) בגלגלא עשיראה אינו דישאל
בין וכאייא ובין קייביא דישאל נפקין מניהכס ודין הוא בנין
שבת קודשא קדם מארי עלמא ועל דכא אמרו דכל שבתא

ה ב 2 עבול
ה ב 2 עבול

ונבול ומכין • וכבר אמרתי לך שמו של זה המאור העליון
 ובאותיותיו תראה כי הוא שם רומן ג' שבתות שבת העליון
 שבת התיכון ושבת התחתון ושלוהודות העמוקים היה
 יופיין בהם ותראה כי לא למאמץ חכמה ולא לבזבזים כינה
 ולא לגבורים גבורה • הנה כי נשלט כיקוד הנ' אין עשרה
 כיקודים של שם יהו"ה והוא כיקוד שו"ק ב' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 השמות שמוטי' שלו השלשה כיקודים הם שמות מיושבים על
 דרך השכל והחכמה והנה כי נשלט הכיקוד זה על פרטים •
 מאור הד' בכיקוד ס' והיא אות המנוחה וההנחה אשרי אדם
 יודע עיוקה והסכמות אשר נכללו בה היא אות הנקראת
 אות השלום והשקמה או הברית אשר כרת הק' בה עם ישראל
 בכל תקוות עמוקות הברית הנעלם הזה עכשו תראה
 ויקנתו אפס קנהו וכולו לא תראה בעיניי' מפורשים עד
 מאוד והכיקוד של זאת האות הוא מאור ונתפשט מן שורש
 הנעלם ומקור השכל והחכמה ובגאון מלפני אדוני הנורא
 אשר אמרתי כמה דברים מתפשטים ומנו ומה מאורות
 מורעשים לפניו אין קץ לרעש ולכופה הגדול שהמאורות
 מורעשים מלפני המאור הזה ובגאון כותן לשלום הם
 העומדים לשמש וכמו כן לימין ומתקברי' לו עם לו כדי שיהיו
 אצדעים ואדוקים כולם לעבוד עבודת הק' בה ולהשתחוות
 לפני אדוני ובתתו לאלו שלום ולאלו שלום מקבלים שפע
 ופרנסתם ומה העניין תבין כי כמות הגבורה המותפשטים
 מן עבר השמש למה אכס מאכילים את כמות הרמזים שהם
 צימין לפי שכאשר כמות הגבורה מתגברים מעבר השמש
 להתפשט לכל הנדדן אז ינא זה המאור ומקומו ושותת
 שער השלום ומתלי' שאת כמות הגבורה ומתאמן לכל כמות
 הרמזים וע' ז' כתיב השמש ופחד עמו עושה שלום במרומיו
 מי שהוא אדון השלום ומכניס שלום בין משרתיו כדי שיהיו
 מסוברים ב' המיושלות לעשות רצונו ולעבוד עבודתו ובהיות
 עולה המאור האבוד אל הקיים וכוכב השלום ומגדל הבטחון
 והעור' לתת שלום בין הגבור ובין הרמזים גם הוא מתאמן
 מאור ונחלקו לשנים הקני רמזים והקני גבורה כדי לתת
 גבורה והוא מוכנה עליהם ומביטים תחת גלו לכל יראו
 ויבואו המים הידוכים ושטפו אותם ועל זה העניין תבין
 גם (כ'א תבין מהו האמת) וזהו האמת כי כמו שהיה מובל
 למטה כך היה מובל למעלה שאם שרי האומות ההם היו
 פומים ולא היו כעקרים תמילה לא היה בא המובל שכאמר
 וארבות השמים נפתחו ר"ל הארבות אשר שם הק' בה
 לאותם שרים נפתחו באותה שעה ובא נשט שוטף ושטפם
 וזהו מיכל עם הכס שלקח מאת הק' בה וכשנעקרו העליוני'

כעקרו התחתוני' וכשאר גם הוא המנוחה העליונה ולא נשאף
 הוא לא כדי שינא מומנו אברהם עמוד העול' שבו עומדי' עוד
 היום שמים וארץ ותיבת כח למעלה זו היא המרכבה ועל כן
 כמו שבת יבת כח היה עוף טהור וטוהר ושקנים ורמזים עם
 האדם כך הוא במרכבה כל השקנים והרמזים ובהמו' ועופו'
 ובני האדם השפעתם בא מן המרכבה ועל כן אמרו אין לך
 דבר שאינו במרכב'ין טהור ובין טוהר • והמאור הד' הזה הוא
 עיקר תיבת כח כי הוא אור המנוחה על כל המאורות והוא
 מוכן שגאון במעמד הר סיני שבה נשרנו הנלגלי' ונבאותיה'
 והוא מוכן כלול יופי ויכול תורה מומנו מתפשטי' הבזוקי'
 והלפידים והברקים וג' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
 ובני האדם וכל צבא השמים וכל הדברים המתפרסמי' ומכלכלי'
 והוא כיקוד פתח שבאות רביעית ושאר הפתח' שפירשתי הם
 כמו תולדות של זה הכיקוד ואפי' שזהו תולדות של מאור אחר
 אשר תראה להלן וזה שמו של זה הכיקוד על דרך השכל
 והחכמה ג' ע' ע' (כ'א ג' ע' ע') שם האמן מאוד וכמו כן
 הגבורה והמאור הזה הנה הוא המניא שכל בכל הדברים בין
 בבני אדם בין בבהמות בין בעופות בין בכל השרצים ובדני
 הים ובנלגלים ובכוכבים ובמזלות ובכל הדברי' שברא הק' בה
 בעולם העליון ובעול' התחתון ונותן שכל לאדם הראוי לאדם
 כמו אדם ולמלאך כמו מלאך ולנבל כמו נבל וכן לכל
 הדברי' וכמו כן מן לו הדברים שבה המאור יש יודות רבות של
 חכמה ושכל ושל רמזים ושל גבורה ושל תאוה איבוד התאוה
 כל המדות שכללו בעול' העליון והתחתון נכללו בזה המוכן
 הנורא והאמן אשרי איש שידע להגביל אלו המדות (כ'א
 המאורות) כל מדה וידה במקומו וכל כח וכח במקומו •
 והנה כי נשלט כיקוד ה' אשר גבורותיו כמה הם גדולים
 ומקויות ונפלאות יופי' ופירשתי בכללים ופרטים ואני מוקצר ועול'
 מפני רוב החכמה שאם איני מוקצר יכלה מולכתו פלאות רם
 וכשא כמו שאמרתי ומפני שלא ינאו מורע קדש והגו' (כ'א
 וידינו) החכמה לכך טובה וינאו מהדת ויעקרו האיומה
 מיוקומה וממכון שבתה אשר סדרו הקדמונים והכני מתחיל
 בכיקוד ה' תשיעי :

ניקוד הש'

הגדול האמן בעל הקדושה והחכמה
 שעומד סתומו' בזה הכיקוד הם גלויו'
 ואם תבין ותענין לעיין תראה חכמה בפלאה כי כל מעשיו
 של הק' בה לבסוף ט' מדרגות קראוס ג' פעמים ק' ק' ק'
 (כ'א קראוס קדש הקדשים) והיא מדרגה המוצרות בין
 ג' מדרגות בין השלישית ובין השניעית ובין העשירית בג'
 מדרגות